

Vážený pan
Miloslav kardinál Vlk
Arcibiskupství pražské
Hradčanské náměstí 16
119 02 Praha 1

Vážený pane kardinále,

v pátek 30. března jsem faxem obdržela Váš dopis datovaný 28. března 2007 – chtěla jsem původně odpovědět až ve chvíli, kdy dopis dorazí i listovní poštou; k tomu ovšem doposud nedošlo, a protože bych se svou odpovědí nerada dále otálela, píši Vám již nyní. Pomínu – pro mě poněkud překvapivou – dikci Vašeho dopisu a vyjádřím se jen k věcnému obsahu Vámi formulovaných námitek:

Ad 2)

Naše organizace není formální součástí farnosti, já jako osoba ovšem ano. Z titulu farníka se k dění ve farnosti jistě vyslovovat mohu, a stejně tak mohu mluvit za organizaci, kterou zastupuji, zvláště, má-li tato organizace v janovické komunitě nějaký pastorační záměr. Zájem na tom, aby stará fara byla zachována jako veřejný prostor, navíc nemám sama, ale sdílí jej se mnou poměrně velký počet dalších farníků: nevím, co je na tomto zájmu špatného, a nevím také, proč bych neměla mít právo na formulaci svých názorů.

Nemám samozřejmě právo farníky oficiálně informovat o věcech týkajících se farnosti, a také to nedělám – důsledně se snažím k otevřenému a oficiálnímu informování pobídnout ty, kdo toto právo (a troufám si říci i tuto povinnost) mají; tím v první řadě míním P. Nerada. I tento postup mi připadá zcela legitimní a nevidím důvod, proč jej charakterizovat jako „psychologický či jiný nátlak“.

Pokud se Vás dotýkají má slova o tom, že se „důležité věci řeší za zády lidí a bez ohledu na jejich názor“, pak Vás prosím, abyste mi pomohl jiným způsobem interpretovat situaci, kdy jsou farníci vybidnuti ke stažení petice proti prodeji fary („aby tím neublížili panu faráři“), jak se stalo hned v době, kdy se zpráva o prodeji fary dostala na veřejnost, nebo skutečnost, že o bližších okolnostech prodeje farníci nic nevědí, a že se někteří z nich dokonce domnívají, že byl prodej fary zažehnán. Když jsem se se svým dopisem obracela na ekonomickou radu farnosti, zjistila jsem například, že takový orgán farnost vůbec nemá a že se ustavuje jaksi ex post až na základě mého dopisu...

A opravdu nežádám žádný „plebiscit“ o faře, ale pouze krok, který měl nastat už dávno – to, aby farní společenství bylo jasně, věcně a pravdivě informováno o tom, co se se starou farou děje a proč.

Ad 3)

Při našem společném rozhovoru jsme se nedohodli na „mediálním výstupu“, ovšem stejně tak jsem nebyla zavázána žádnou mlčenlivostí – náš rozhovor nebyl nějakým tajným jednáním a já opravdu nevím, proč bych se o něm nesměla veřejně zmínit. Na pováženou by bylo, kdybych chtěla interpretovat Vaše názory a závěry – to jsem ovšem nečinila a nečiním. Pravda, dovolila jsem si formulovat svůj dojem, že jste informován „jaksi jednostranně“, ale i to považuji vzhledem k průběhu našeho rozhovoru za oprávněné, navíc mě o správnosti tohoto dojmu přesvědčuje i obsah Vašeho pátečního dopisu.

Ke složení Vašeho expertního týmu se nevyjadřuji a jeho rozhodnutí nezpochybňuji – byť myšlenka na to, že je z ekonomického či pastoračního hlediska výhodné postavit v ústraní novou faru za více než 11 milionů, a současně prodat přímo na náměstí stojící faru starou, jejíž sanace by se dala provést za cenu stejnou, ne-li nižší, může u některých lidí určitě překvapení vyvolávat, stejně jako představa, že společenství začne žít a fungovat až v okamžiku, kdy dostane nový dům. Určité zkušenosti – jak s pastorcí, tak se sanací starých budov – mám, a pouze říkám svůj názor a pokouším se nazývat věci pravými jmény; nepletu se do rozhodovacích pravomocí Vašeho odborného týmu, nikoho neočerňuji a už vůbec nechápu, které z mých formulací Vás vedou k závěru, že šířím poplašné zprávy.

Krom toho jsem Vám neudělovala žádné rady, ale obracela jsem se na Vás se zcela konkrétní prosbou, která naopak hierarchii a pravomocí v rámci církve respektovala a vycházela z nich. K mé prosbě jste se, mimochodem, vůbec přímo nevyjádřil.

Ad 4)

Komu udělíte či neudělíte svou podporu, to je pochopitelně, pane kardinále, pouze Vaše věc – možná byste jen napříště mohl svá slova důkladněji vážit, abyste je potom nebyl nucen brát zpět.

Nevím ostatně, na základě čeho jste nám původně svou podporu udělil a co tato podpora vlastně prakticky znamená; nevím ani, jakou váhu taková podpora má, berete-li ji zpět poté, co upřímně a pravdivě pojmenuji stav věcí ve farnosti.

Váš dopis ze mě činí jakéhosi rebela, který farnost „bouří“ – něco takového jsem ale nedělala a nedělám, a to ani uvnitř farnosti, ani navenek. Věřu mi nejde o nějaké skandalizování: snažím se jen citlivě a věcně reagovat na situaci, která ve farnosti nastala; o neuspokojivém informování farníků ohledně historické fary jsem diskrétně hovořila i s p. Ing. Štichou už před dvěma lety, naposledy také s Vaším p. sekretářem, Mgr. Roulem, před Vaší návštěvou v naší farnosti.

Celé věci neprospěl ani článek v místním tisku, který vznikl ve spolupráci s P. Neradem před cca dvěma lety a kde byla citována jeho slova o tom, že ve staré janovické faře bydlet nemůže, protože se fara bude prodávat do soukromých rukou – veřejnost z tohoto vyjádření nabyla dojmu, že kdyby se fara neprodávala, mohl by v ní P. Nerad bydlet, ba vznikl dokonce dojem, že se fara prodává jaksi proti vůli P. Nerada.

Pokud jde o nějaké místo pro nás v budoucím farním centru – jednak o tomto centru nejsou dostupné skoro žádné konkrétní informace, na jejichž základě bychom vůbec mohli o nějaké spolupráci jednat (P. Nerada jsme před pár dny prosili o text projektu komunitního centra, a dozvěděli jsme se, že on text nemá, že jej „mají v Praze“ – tímto se tedy na Vás obracíme s prosbou, zda bychom se mohli s projektem komunitního centra seznámit), jednak jsme se (i z výše popsanych důvodů) o nějaké místo pro naše aktivity v tomto centru neucházeli, a tak je pro nás Vaše poznámka překvapením.

Dovolu mi ještě několik slov k onomu pozvání „ciziho“ biskupa – domnívám se, že jsme toto téma již uzavřeli při Vaší návštěvě u nás v Malejovicích. Máte-li potřebu je znovu otvírat, opakuji své vysvětlení, které již znáte – pan biskup Duka byl na námi pořádanou slavnost pozván proto, že v jeho diecézi sídlí organizace, která bude novostavbu ošetrovatelské jednotky dětského hospice financovat, a také proto, že pan biskup náš projekt již několik let osobně zná a sleduje; kromě toho jsem přesvědčena, ač samozřejmě nemám, čím bych to zpětně dokázala, že jsme Vaši kancelář o této návštěvě informovali současně s naším pozváním pro Vás. Budu také ráda, když mi příležitostně – a to klidně na osobní, nikoli nutně na institucionální rovině – vysvětlíte, jaká újma komu vznikla v souvislosti s návštěvou pana biskupa Duky ve Vaší diecézi. Neznám samozřejmě všechna pravidla a vnitřní směrnice v rámci římskokatolické církve, ale předpokládala jsem, že pokud pan biskup Duka pozvání přijal, nečiní tím nic zapovězeného.

Ještě k závěru Vašeho dopisu – chápu z něj, že, hlavně tolik, že Vám z nějakého důvodu záleží na tom, abych neříkala, co si myslím, a že mi to dáváte najevo způsobem, který, nezlobte se, poněkud překračuje meze toho, co je v komunikaci mezi dospělými, svéprávnými a slušnými lidmi běžné. V tomto směru Vám ale vyhovět nemohu – neříkám nic, co není pravda, nepřekračuji své kompetence a nedopustila jsem se ničeho, zač bych cítila potřebu se omlouvat.

S pozdravem

Markéta Královcová

Markéta Královcová,
farnice z farnosti Uhlířské Janovice

V Malejovicích dne 3. dubna 2007